

LLEI DE DEFENSA DE LES SENYES D'IDENTITAT VALENCIANES

Iniciativa legislativa popular promoguda a l'empara de la Llei 10/2017, d'11 de maig, de la Generalitat, per la qual es regula la iniciativa legislativa popular davant Les Corts

Preàmbul

El Regne de València, avui anomenat Comunitat Valenciana, ha sigut el lloc de trobada de diferents pobles i civilitzacions.

Ibers, grecs, fenicis, romans, gots, visigots, àrabs, jueus, navarresos, mallorquins, aragonesos, catalans o castellans, tota una suma de variades llengües i cultures que han niuat a les terres valencianes i que han anat conformant el ric tresor identitari valencià.

El Regne de València es va crear el 1239, després de l'arribada del rei d'Aragó Jaume I, de l'antiga taifa de Balansiya.

L'existència d'una cultura, religió, costums, llengua i identitat pròpia del poble valencià, anterior a l'arribada de Jaume I i a vegades molt més rica i avançada que la dels conqueridors mateixos, va provocar que es creara una entitat de regne que va passar a formar part de la Corona d'Aragó, de la qual en depenia, però amb una legislació, administració i consciència de poble totalment reconeguda.

Els Furs del Regne de València o furs valencians van ser jurats i proclamats pel rei Jaume I l'any 1251 i van estar plenament vigents fins 1714, amb la seua abolició pels Decrets de Nova Planta, que van posar fi a tot el sistema legislatiu i polític dels regnes d'Aragó i València.

Ni l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana de 1982, ni la més recent reforma estatutària aprovada pel PP i PSOE, han sabut aprofundir en la recuperació d'una història, d'unes lleis i una autonomia d'acord amb el que va ser el Regne de València.

Aquesta llei de defensa de les senyes d'identitat valencianes va ser presentada per la Federació Coordinadora d'Entitats Culturals del Regne de València el març de 2008 davant Les Corts Valencianes, articulant-la com a iniciativa legislativa popular de defensa de les senyes d'identitat, la qual es va conformar en el germen inspirador de la Llei 6/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat Valenciana, de

reconeixement, protecció i promoció de les senyes d'identitat del poble valencià, aprovada per Les Corts Valencianes el 2015.

Aquesta llei autonòmica va ser una còpia desnaturalitzada i sense el contingut efectiu de la promoguda per la Federació Coordinadora d'Entitats Culturals del Regne de València el 2008. Es va crear una norma sense ànima, sense voluntat de compliment, sense valor reivindicatiu i de defensa i sense conformar un vertader instrument legal per a exigir-ne el compliment efectiu als particulars, les empreses i les institucions públiques a nivell autonòmic, nacional i internacional valencianes.

El canvi de govern a la Comunitat Valenciana i el pacte aconseguit pel catalanisme va produir la derogació d'aquesta llei autonòmica l'abril de 2015.

La situació actual, amb un independentisme català molt més actiu i reivindicatiu, que previsiblement tindrà unes quotes de poder més altes en el nou govern de la nació, enarborant la seua anhelada annexió territorial de València i la configuració dels irreals països catalans, fa imprescindible que la Federació Coordinadora d'Entitats Culturals del Regne de València es plantege de nou la conveniència d'actualitzar una llei que, en defensa del que és propi, es convertisca en l'element dinamitzador del poble valencià, històricament organitzat com a Regne de València, dins de la indissoluble unitat de la nació espanyola.

La presentació d'aquesta llei pel procediment d'iniciativa legislativa popular té tot el seu valor i eficàcia, ja que la Federació Coordinadora d'Entitats Culturals del Regne de València entenem que aquesta ha de suposar un plebiscit de la societat civil valenciana contra les ànsies independentistes i expansionistes del catalanisme. A més, es tracta d'una norma canalitzadora que assenta les arrels en les bases pròpies, de la identitat social i cultural de tots els valencians i les valencianes que l'hem conformada al llarg d'aquests segles, indistintament de la ideologia o procedència. És defensar el que som i per a això ningú millor que els ciutadans per a portar-ho endavant.

Les senyes d'identitat es converteixen, a través d'aquesta llei, en l'element vertebrador de la consciència de poble dels valencians, un instrument a través del qual els ciutadans que són i se senten hereus del passat històric del Regne de València es configuren com a autors del seu present i futur.

Els símbols d'un poble, especialment la seua bandera i la llengua pròpia, representen la identitat, l'autoritat, la unitat, el respecte i el sentiment compartit

dels seus ciutadans. A més, si açò està acompanyat per una llei de defensa, suposa que la societat civil decideix atorgar-los un reconeixement i protecció superior.

A més de la denominació, entitat territorial, llengua, himne i bandera, aquesta llei també atorga la consideració de símbols identitaris que requereixen especial protecció al patrimoni econòmic i cultural valencià, entre el qual cal destacar el camp i la indústria tradicional valenciana, uns elements que ens aproximen a les legislacions europees més avançades en aquest terreny i que a més donen resposta a un corrent de pensament excessivament globalitzador i gens proteccionista del que és propi.

Títol 1

De les senyes d'identitat

Article 1. Tenen la consideració de senyes d'identitat exclusives de la Comunitat Valenciana la denominació i la delimitació territorial, la reial senyera, l'himne de l'Exposició Regional de 1909, la llengua valenciana i el patrimoni econòmic i cultural valencià. L'idioma castellà és una llengua igualment oficial i pròpia a la Comunitat Valenciana .

Article 2. La denominació de senyes d'identitat és perfectament compatible amb el terme de símbols de la Comunitat Valenciana, ja que per al legislador aquesta última té un contingut eminentment administratiu, mentre que les senyes d'identitat fan referència a una entitat superior que el poble valencià ha considerat important protegir en especial.

Article 3. Les senyes d'identitat recollides en aquesta llei simbolitzen la història, la tradició i la dignitat del Regne de València i del poble valencià. Són signe de la identitat, l'autoritat, la unitat, el respecte i el sentiment compartit dels seus ciutadans; en definitiva, valors superiors que han de tenir protecció a través de la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i tota la legislació.

Article 4. Aquesta llei regula les seues característiques, la difusió i l'ús, com també les mesures d'especial protecció que garanteixen el compliment, el respecte i l'acatament del que ací es disposa.

Títol II

De les característiques de les senyes d'identitat

Article 5. Nom oficial

1. El nom oficial pel qual s'ha identificat històricament el poble valencià és el de Regne de València.
2. L'Estatut d'autonomia i l'actual marc constitucional reconeixen també com a denominació oficial la de Comunitat Valenciana, que és compatible amb la de Regne de València a tots els nivells. Ambdós termes responen a una realitat històrica, de tradició foral i reconeixement formal del poble valencià.
3. Qualsevol altra denominació, que pot haver sigut oficial o no en el passat, no té la consideració de nom oficial.
4. És il·legal i contrària al que expressa aquesta llei la utilització per l'administració de l'Estat, les administracions autonòmiques, les conselleries de la Generalitat Valenciana, les diputacions provincials, les corporacions locals, les administracions públiques en general, els partits polítics, els sindicats, el sistema educatiu, els mitjans de comunicació, les empreses i les associacions empresarials, les entitats, els organismes i els particulars de qualsevol altre nom per a referir-se a l'entitat territorial conformada per l'antic Regne de València, especialment la relativa a País Valencià, que està absolutament rebutjada per la societat valenciana.

Article 6. Delimitació territorial

1. El territori de la Comunitat Valenciana comprén el dels municipis integrats a les comarques que configuren les províncies d'Alacant, Castelló i València.
2. El poble valencià, històricament organitzat com a Regne de València, comparteix la pertinença a una estructura territorial compartida i delimitada en la Constitució espanyola, una entitat que s'ha conformat a través d'un cresol de cultures i civilitzacions que han donat lloc a l'existència d'Espanya.
3. La mera proposta d'inclusió de la Comunitat Valenciana a qualsevol altra realitat territorial o annexió als inconstitucionals països catalans suposa una vulneració flagrant de la voluntat del poble valencià, de la seua història i de la seua identitat.

Article 7. La reial senyera

1. La bandera de la Comunitat Valenciana és la tradicional reial senyera composta per quatre barres roges sobre fons groc, coronades sobre franja blava al costat de l'asta. També és pròpia de la Comunitat Valenciana la bandera d'Espanya, com a símbol d'unitat nacional.

2. La Comunitat Valenciana promou l'ús, la difusió i l'exhibició de la seua bandera oficial com a expressió de la identitat del poble valencià, de la unitat com a regne i de la solidaritat entre tots els seus ciutadans.

3. L'ús públic de la reial senyera com a distintiu s'ajusta al que estableix la Llei 8/1984, de 4 de desembre, per la qual es regulen els símbols de la Comunitat Valenciana i la seua utilització.

4. És terminantment prohibit de modificar, inscriure, substituir o suplantar la reial senyera com a símbol identitari de la Comunitat Valenciana.

5. Els ultratges i les ofenses a la reial senyera gaudeixen de la mateixa protecció jurídica que la bandera d'Espanya. S'hi apliquen els mateixos casos i supòsits que aquestes contemplen.

6. Tots els anys, dins de les activitats del Dia 9 d'Octubre, s'ha de celebrar, promogut per les institucions de la Comunitat Valenciana, un acte d'homenatge i exaltació de la senyera reial i del Centenar de la Ploma.

7. Com ocorre des de l'any 1391, el Dia 9 d'Octubre la tradicional reial senyera, dipositada en l'arxiu municipal, ha de fer una solemne processó cívica pels carrers de la ciutat de València juntament amb totes les autoritats i les institucions de la Comunitat Valenciana i amb els ciutadans que desitgen acompanyar-la.

8. La reial senyera, per privilegi atorgat el 1365 pel rei Pere el Cerimoniós i per a enaltir el rang reial, no fa reverència a ningú i no se l'ha d'inclinar mai.

Article 8. Himne

1. L'himne oficial de la Comunitat Valenciana és l'anomenat himne de l'Exposició Regional de 1909, aprovat pels alcaldes dels molt il·lustres ajuntaments d'Alacant, Castelló i València el maig de 1925.

2. L'himne oficial de la Comunitat Valenciana està constituït per la música, obra d'en José Serrano Simeón, i per la lletra d'en Maximiliano Thous Orts.

3. L'himne ha de ser interpretat a l'inici o al final d'aquells actes oficials de caràcter públic i especial significació organitzats per les institucions de la Comunitat Valenciana.

4. En els actes oficials de la Generalitat Valenciana es pot interpretar l'himne. S'ha de regir pel que s'estableix reglamentàriament.

5. Es prohibeix alterar i/o utilitzar l'himne de la Comunitat Valenciana en actes, formes o versions no oficials que menyscaben la seua alta significació.

Article 9. Llengua valenciana

1. L'idioma valencià i el castellà són llengües oficials a la Comunitat Valenciana. Estan perfectament integrades en la idiosincràsia de tots els seus ciutadans i les usen de manera indistinta, com a símbol de riquesa cultural d'aquesta terra.

2. L'idioma propi dels valencians és la llengua valenciana, que té la consideració de llengua espanyola conforme determina la Constitució.

3. La llengua valenciana constitueix un sistema lingüístic propi des d'un punt de vista filològic, històric, jurídic, cultural, sociològic i polític.

4. Cap administració general, administració de l'Estat, administracions autonòmiques, conselleries de la Generalitat Valenciana, diputacions provincials, corporacions locals, partits polítics, sindicats, sistema educatiu, mitjans de comunicació, empreses i associacions empresarials, entitats, organismes ni particulars poden qüestionar l'entitat idiomàtica i el caràcter diferenciat de la llengua valenciana.

5. Cap entitat, acadèmia, universitat o centre docent, tinga caràcter públic o privat, com també els membres que les constitueixen, treballen o en depenen en qualsevol dels seus estaments administratius o docents poden qüestionar el que s'expressa ací.

Article 10. Patrimoni econòmic i cultural

1. Tenen la consideració de senyes d'identitat immaterials les expressions econòmiques i culturals que singularitzen i identifiquen la societat valenciana, amb especial referència al camp i la indústria tradicional valencianes.

2. El camp i la indústria tradicional valenciana han sigut un motor dinamitzador bàsic de l'economia valenciana i un exemple de sostenibilitat territorial.

3. Totes les administracions públiques valencianes han d'adoptar les mesures necessàries perquè aquest patrimoni, des del seu caràcter intangible, continue servint d'equilibri permanent i d'ensenyament de la Comunitat Valenciana.

4. La Generalitat Valenciana reconeix la importància i el prestigi del Tribunal de les Aigües de València i garanteix la seua pervivència en el temps.

Títol III

Del seu ús, promoció i difusió

CAPÍTOL I. Dia de les senyes d'identitat valencianes

Article 11. El dia 23 de maig, que tradicionalment s'ha tingut com a Dia del Palleter o dels patriotes valencians, té la consideració de dia oficial de les senyes d'identitat valencianes.

Article 12. Les administracions públiques valencianes han de promoure activitats per a difondre la història, la cultura, el significat i la importància de les senyes d'identitat de la Comunitat Valenciana.

CAPÍTOL II. Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes

Article 13. Es crea l'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes com a institució de la Generalitat Valenciana amb les competències, la composició, el règim de funcionament i l'organització que es determinen en una llei posterior.

Article 14. L'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes és una institució de caràcter públic, adscrita a la Presidència de la Generalitat, que gaudeix de personalitat jurídica pròpia i exerceix les funcions amb autonomia orgànica, funcional i pressupostària per a garantir l'objectivitat i la independència.

Article 15. L'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes és la institució que té per objecte desenvolupar, complir i fer complir aquesta llei, defensant les senyes d'identitat valencianes, tant dins com fora de la Comunitat Valenciana. Per a això té com a base fonamental de consens, expressió majoritària del poble valencià, voluntàriament i lliurement promoguda a través d'aquesta llei, la realitat cultural i històrica genuïna valenciana.

Article 16. Les decisions de l'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes, en l'exercici de les seues funcions, han de ser observades per totes les institucions de la Generalitat Valenciana, els poders públics, la resta d'administracions públiques, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, el sistema educatiu, els mitjans de comunicació, les empreses, les entitats, els organismes i els particulars.

Article 17. Les entitats locals de la Comunitat Valenciana poden constituir delegacions de l'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes, amb els fins, els objectius i la dependència que es determine en la llei de creació.

CAPÍTOL III. Foment en la cultura

Article 18. L'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes i la resta de les institucions de la Comunitat Valenciana han de promoure la convocatòria de concursos, exposicions, audicions, certàmens o competicions de diversa mena per a fomentar el coneixement de les senyes d'identitat valencianes. Igualment, han de donar publicitat a la imatge corporativa de les senyes d'identitat valencianes en els mitjans de comunicació per a sensibilitzar la ciutadania en els valors de respecte als signes del poble valencià.

Article 19. L'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes en col·laboració amb la Real Acadèmia de Cultura Valenciana han de fomentar el coneixement de les senyes d'identitat valencianes i el seu ús mitjançant la realització d'estudis i investigacions.

Article 20. L'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes en col·laboració amb la Real Acadèmia de Cultura Valenciana ha de desenvolupar el treball que done compliment al que estableix l'article 22 d'aquesta llei.

Article 21. L'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes en col·laboració amb la Real Acadèmia de Cultura Valenciana han d'impulsar la creació d'un premi anual denominat «El Palleter», amb el qual es distingeix les entitats o particulars que s'han destacat per la defensa de les senyes d'identitat valencianes.

CAPÍTOL IV. Foment en l'educació

Article 22. Així mateix, tots els anys, en les jornades anteriors o posteriors al Dia 9 d'Octubre i al dia 23 de maig, coincidint amb dies hàbils d'activitat acadèmica, a tots els centres educatius, públics, concertats o privats, d'infantil, primària, educació secundària i universitària i sota la responsabilitat de l'adreça del centre i del personal docent, s'han de celebrar senzills actes acadèmics i culturals sobre el valor i el significat de les senyes d'identitat valencianes.

Article 23. En aquestes jornades o actes s'ha de lliurar, gratuïtament, a l'alumnat que ho demane reproduccions de la reial senyera, d'un llibre sobre la història del Regne de València, d'un diccionari de la llengua valenciana o de l'himne. Aquestes reproduccions les facilita a cada centre, gratuïtament, l'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes a petició del centre o del personal docent.

CAPÍTOL V. Foment en l'àmbit local

Article 24. Coincidint amb les jornades pròximes al 9 d'Octubre i al dia 23 de maig, s'ha de fomentar que els ajuntaments i les comarques promoguen el lliurament gratuït de la reial senyera, d'un llibre sobre la història del Regne de València, d'un diccionari de la llengua valenciana o de l'himne als veïns.

Article 25. S'ha de fomentar que, amb motiu de les festes patronals de la localitat o de dates festives solemnes, els ajuntaments i les comarques puguen facilitar a la població material per a engalanar façanes i balcons amb els símbols identitaris de la Comunitat Valenciana.

Article 26. L'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes ha de proporcionar gratuïtament als ajuntaments i a les comarques exemplars de la reial senyera, d'un llibre sobre la història del Regne de València, d'un diccionari de la llengua valenciana o de l'himne per a acomplir el que estableixen els apartats anteriors, com també per a engalanar les vies i places públiques. La despesa que origina es finança amb càrrec als pressupostos generals de la Generalitat Valenciana.

Títol IV

Protecció

Article 27. Les senyes d'identitat valencianes gaudeixen de la mateixa protecció jurídica que les lleis estatals confereixen als símbols de l'Estat, amb aplicació dels mateixos casos i supòsits que aquestes contemplen.

Article 28. 1. Són nuls de ple dret els actes, resolucions o manifestacions de caràcter vinculant realitzats per qualsevol corporació, autoritat pública, funcionari adscrit a l'administració central o autonòmica que contradiguen el que disposa en aquesta llei.

2. La Generalitat Valenciana o l'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes han d'impugnar-ho davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

3. A causa de la important protecció i el contingut formal que té aquesta llei, qualsevol entitat legalment inscrita en el registre corresponent pot instar la nul·litat dels actes contraris a aquesta llei davant la via contenciosa administrativa i té plena legitimació activa per a això.

Article 29. La Generalitat Valenciana ha de garantir el compliment del que disposa aquesta llei, corregir les infraccions que es cometen contra les seues disposicions i restaurar l'ordre legal alterat.

Article 30. Es consideren infraccions administratives les conductes que suposen la violació dels preceptes continguts en aquesta llei, que han de sancionar-se conforme a la legislació aplicable.

Article 31. Si la infracció prové d'un funcionari públic, té la consideració de falta molt greu. Se l'ha de suspendre immediatament de les seues funcions i obrir-li l'expedient disciplinari corresponent, conforme a la legislació aplicable.

Article 32. Es prohibeixen, i la Generalitat Valenciana ha de vetlar per retirar-los en el termini d'un any, tots els símbols i les referències que contravenen aquesta llei i estan instal·lats o es refereixen a edificis, carrers o instal·lacions que depenen de qualsevol administració o institucions privades, especialment aquelles que causen confusió pública o inseguretats jurídica, segons sanciona l'article 9.3 de la Constitució espanyola.

Article 33. Les administracions, les diputacions provincials, les corporacions locals, els partits polítics, els sindicats, els mitjans de comunicació, les empreses i les associacions empresarials, les entitats, els organismes i els particulars que vulneren el que estableix aquesta llei, i independentment de la resta d'actuacions que establisca la legislació aplicable, no poden ser beneficiaris de partida

pressupostària, subvenció, ajuda, bonificació o contractació pública dins de la Comunitat Valenciana.

Article 34. La Generalitat Valenciana pot paralitzar, retirar i retornar les ajudes que provinents de les institucions comunitàries, tercers països, administració central espanyola o la resta d'autonomies de l'Estat es pretenen destinar a partits polítics, empreses i associacions empresarials, entitats, organismes i particulars i la finalitat o les actuacions públiques o privades de les quals siguen contràries a aquesta llei.

Article 35. La Generalitat Valenciana pot instar la suspensió de les activitats d'aquelles associacions o entitats privades la finalitat de les quals siga contrària a aquesta llei i, després de l'expedient administratiu contradictori corresponent, decretar-ne el tancament definitiu.

Article 36. Qualsevol delictes contra les persones, les propietats o les senyes d'identitat recollides en aquesta llei, fomentat, promogut o incitat, directament o indirectament pel catalanisme, té la consideració de delictes d'odi o de discurs d'odi. El menyspreu del catalanisme al valencià ha d'entendre's com una intolerància incompatible amb la convivència. És una infracció de les normes més elementals que afecten els valors i els principis comuns a la ciutadania; cosa que ha de considerar-se com un atac als elements estructurals i vertebradors de l'ordre constitucional i autonòmic valencià, en definitiva, a tot el sistema de drets i llibertats propi d'una societat democràtica.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única

En el termini d'un any des que s'aprove aquesta llei l'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes, la Generalitat Valenciana i les diputacions provincials han de fer el seguiment del seu compliment i desenvolupament, d'acord amb les competències respectives.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Primera

En el termini de tres mesos des que es publique aquesta llei ha d'eleva-se al Consell de la Generalitat Valenciana, perquè l'aprove definitivament, una llei de creació de l'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes.

Segona

El govern de la Generalitat Valenciana ha d'assignar la partida pressupostària i els locals adequats per a acomplir els fins de l'Institut de Defensa de les Senyes d'Identitat Valencianes.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única

Queden derogades les lleis autonòmiques o les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposen al que disposa aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Única

Aquesta llei entra en vigor l'endemà de publicar-se en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 23 d'octubre de 2023